

Háy János

Te vagy az

*Hogy mért van így,
hogy mért van úgy,
hogy mi volt tegnap,
s holnap mi lesz,
nem kérded, mert
te vagy, akiért
semmit nem kell.*

*Kéz alá dolgozol,
nyelv alá pakolsz,
nem kérem, de teszed,
amit tenned jó nekem,
te vagy, akiért
semmit nem kell.*

*Míg másokat nem érdekel,
mit bír el az én,
csak egy a cél,
hogy teljesüljön a követelmény,
mindenki valamit akar,
ki nyíltan, ki eltakarva,
S persze bár mennyit
teszel, minden csak kevés
Csak te vagy olyan,
aki semmit nem kér.*

*Mindenki a saját
önző énjének kovácsa,
s nem érdekli, a másiknak
mi árthat, ha kedve van,
gond nélkül pakol,
bármit a másik sorsára,
csak te vagy olyan, aki nem,
akiért semmit nem kell.*

*Ott állsz, ahol nem látszol,
csak, ha akarom, látlak,
ott fekszel, ahol, csak,
ha akarom, fekszel,
hisz te az vagy, akiért
semmit nem kell.*

*Nem hallom a hangod,
hogy megint sírsz értem,
ne tedd ezt, meg azt se,
ne kövess el újabb vétket,
Amikor vagy, olyan vagy,
amilyennek lenni kértem,
csak az látszik, hogy minden
sejted remeg értem,
mert te vagy, akiért
semmit nem kell,
mégis veled töltöm ezt
meg azt az éjjelt,
mert sem ezt, sem azt
veled töltenem, nem kell.*

Reggel,

*kocsma hömpölygött a torkán.
Tegnap ivott és a máj már nem a régi,
napokig tart, míg bont, ha bont.
Ebben a korban, mondta,
mintha alapvető igazság volna,
már mindenki iszik,
bár nem ivott mindenki.
Voltak, akik épp a fizikumuk
megőrzésében voltak érdekeltek,
és méltatlannak tartották a sorstól,
amikor halálos betegséget kaptak.
Nem értették, mért ők kapják,
amikor ez a másiknak járt volna,
aki soha nem törődött a testével,
mondhatni módszeresen
tékozolta el az életét.*

*Felkelt, kiköpött egy adagot az ízből,
azt hitte, ma már ő lesz, hogy ez ő,*

*márminthogy végre önmaga,
nem mások és anyagok hatása alatt.
A konyhában tesz-vesz, nem tudja,
a szekrényből mit vegyen elő.
Öregnek érezte magát, minden
már csak volt, erre gondolt.
Persze sokan mondják, mennyire
jól néz ki, például a gyerekei,
holott tudja, hogy nem.
Az ő korában már senki nem.
Egyszer régen fiatalon, gondolta,
meg hogy milyen lesz a vége,
és mikor. S hogy senki nem tudja.
Aztán gondolt valakire,
egy aktuális nőre, vagy férfira,
ha éppen olyan volt az érdeklődése
vagy ha nő volt, akivel mindez történik.
S hogy felugrik-e hozzá, s ha igen,
a másik teste, ha csak ideiglenesen is,
de megszabadítja-e a sajátjától.*

Nem csúnya

*Nem csúnya, mondta,
csak öreg, s hogy ez
nem számít azoknak,
akik szerették, amíg
ilyen lett, abban az időben,
amíg ez az idő eltelt,
ahogyan a férfinak is.
Olvasta egy könyvben,
vagy egy előadás szólt erről,
esetleg az interneten.
A férfi nem szólt,
egy másik nőre gondolt*